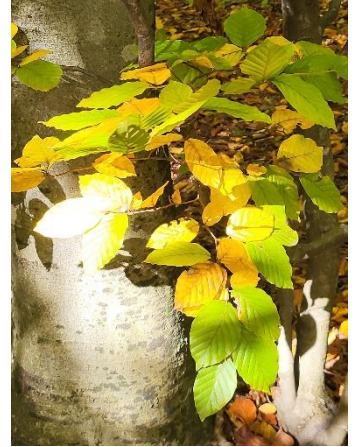

Uzhorodissa 22.10.2024

Hyvää tiistai aamua,

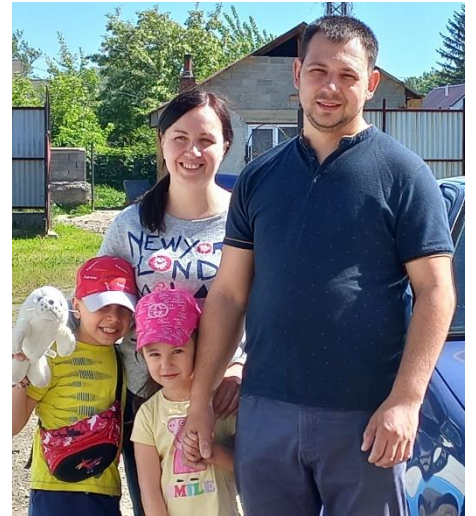
Istun Radvankan kotimme keittiössä Veikon keittämää kahvia juoden. Aurinko on nousemassa vuorten takaa. Kylmän yön jälkeen odotamme paisteista viittätoista astetta. Ruskan kauniit värit ovat leviämässä vuorten rinteillä ja kesän viimeiset kukat kukkivat pihossa ja pusikoissa. On sadonkorjuun aika. Olemme jo saaneet maistella valtavankokoisia viinirypäleitä ja mehukkaita omenoita. Ystävämme niitä lahjoittavat aina kun käymme vierailuilla.

KOETTELEMUKSIA, MUTTA HERRA EI HYLKÄÄ

Edellisessä kirjeessämme kerroimme tänne tulostamme elokuussa ja Bogdanovichin perheen asettumisesta tänne Karpaattien lääniin. Tilanne oli silloin, jälleen kerran, uusi monin tavoin, muuttunut täydellisesti. Olimme neuvottomia, mutta emme toivottomia. Kyselimme Jumalalta, mikä on hänen suunnitelmansa tulevaisuuden suhteen. Mutta niin kuin aina, Hän on paras työnantaja. Hän osoittaa, mitä milloinkin pitää tehdä, eikä hylkää koskaan.

→ *Janus, Marina, Zahar ja Sulamita pääsivät vihdoin muuttamaan omaan kotiin syyskuun lopussa.*

Asuimme kuukauden Bogdanovichin perheen kanssa Radvankan talossa ja pari viikkoa joukkoon tuli myös Sergei Latskon vaimo, Katja, ja tytär Miranda Englannista.

- *Katja tuli hoidattamaan diabetestaan sairaalassa. Miranda kävi hammaslääkärillä.*
- *Yöpyivät aina luonamme, aamuisin Kirsi vei heidät sairaalaan.*

Siinä vaiheessa meitä oli jo kahdeksan saman katon alla, ja siksi katsoimme hyväksi muuttaa kirkon puolelle nukkumaan. Tilaa oli siellä runsaasti ja lämmitysikin, mutta eihän se kodilta tuntunut, sillä tilaisuuksien ja tapahtumien ajaksi jouduimme aina pakkaamaan tavarat piiloon.

Jumala lähetti Anne ja Janne Harjukosken Kroatiasta syyskuun lopulla muutamaksi päiväksi meille kaikille iloksi, hyödyksi ja rohkaisuksi. Aika käytettiin tehokkaasti ja paljon saatiin aikaan virallisia asioita.

→ *Tässä turvallisesti rajan yli EU:n puolella Unkarissa. Hetki ennen eroa. Harjukosket lähtivät kohti etelää ja me pohjoista.*

KÄYNTI SUOMESSA

Harjukoskien kanssa samaan aikaan lähdimme pikamatkalle Suomeen. Joka puolella näkyvä puutteen ja hädän kasvu muistutti meitä varastossa olevista talvivaatteista. Turhaan ne siellä odottivat tulevaa, kun kylmyys jo täällä kovasti koettelee.

Matka venähti pitemmäksi sairastuttuamme koronaan. Hyvin vähän liikuimme missään, mutta ilo oli osallistua ehtoolliskokoukseen kotiseurakunnassamme, Keuruulla.

Pakkaustyöhön pääsimme vasta toisella viikolla, kun kunto vähän koheni. Saimme apua naapureiltamme ja kotiseurakunnastamme. Lisää iloa toivat Huittisista Heinosen perhe, joka lomareissullaan toi meille peräkärnyllisen tavaraa. Viikko meni pakatessa. Talkoita oli lähes joka päivä. Fiat pakettiautomme ja peräkärnyimme söi sisäänsä uskomattoman paljon tavaraa: vaatetta, vuodevaatetta, vaippoja, termospulluja, ym. Melkein tuhat kiloa.

Tänne tultuamme ajoimme heti seuraavana päivänä Polyanan vuoristo kylään, jossa Vifania-järjestö sijaitsee. Ilo oli tavata Ljubov Fenynetsiä ja kuulla uutisia Ukrainan tilanteesta maan sisältä. Vifania auttaa meitä saamaan avustuskuormat maahan. Olemme tehneet sopimuksen, että **osa** tavaroista aina menee heidän kauttaan sota-alueille, sinne, missä ihmisillä on puute kaikesta – jopa katosta pään päällä.

Heti samana iltana lähti autoja viemään tuomaamme apua Hersoniin ja Harkovaan. Eilen maanantaina pakkasimme porukalla tänne jätetyt tavarat säkkeihin, joita sitten jaetaan perheille eri kylissä.

SURULLISIA TARINOITA

ON Ukraina pullollaan. Haluan kuitenkin kertoa yhden tarinan. Mutta ehkä sille löytyy vielä onnellisempi loppu...

Viime perjantaina kävimme Janusin kanssa Serednessä kokouksessa. Illan päätteeksi tapasimme sisarusparven, neljä lasta, iältään 5-12 vuotiaita.

Lapset ovat orpoja, asuvat yksin seurakunnan viereisessä rakennuksessa äärimmäisessä köyhyydessä. Joku aikuinen asuu osittain heidän kanssaan, mutta ei ole sukulainen. Seurakunnasta tuodaan heille ruokaa päivittäin, lapset käyvät koulua: siellä saa yhden aterian.

Kysyin, miksi lapsia ei ole ilmoitettu sosiaaliviranomaisille. Vastaukseksi sain, että täällä ei sosiaaliviranomaiset ole samanlaisia kuin Euroopassa. Ymmärsin, että parempi oli asua kotona, vaikkakin käytännössä ilman huoltajaa, kuin asua lastenkodissa. Olin jo muualta kuullut hurjia tarinoita internaattien lapsista, joten en voinut muuta kuin jättää asian Jumalan käteen ja auttaa miten vain on mahdollista. Eilen, kun pakkasimme tavaroita, teimme ison paketin lapsille petivaatteista ulkovaatteisiin.

Pakkausurakka oli aikamoinen. Olimme saaneet runsaasti talvitakkeja.

SIEMENIÄ JA SADONKORJUUTA

Viime viikonloppuna monissa Ukrainan seurakunnissa vietettiin sadonkorjuujuhlaa, eli satvaa. Se on yksi

tärkeimmistä vuotuisista juhlista, kiitospäivä. Juhlan lopussa pastorit siunaavat veden, leivän ja Jumalan Sanan. Ihan varma en ole kaiken symbolisista merkityksistä, mutta ilman vettä ei kasva viljaa, josta tehdään leipää. Jumalan Sana on elämän leipä.

Jumalan Sanan siementä on tänne kylvetty jo kauan, mutta työtä riittää. Romaneja on tullut uskoon ja seurakuntia syntynyt. Raamattu ei ole monelle kovin tuttu, sillä hyvin usein uskovat ovat lukutaidottomia ja täten riippuvaisia pastoreiden opetuksesta.

Mutta työ menee eteenpäin haasteista huolimatta. Radvankan rukoushuoneessamme käy viikoittain 30-40 naista pääasiassa, kuuntelemassa Jumalan Sanaa. Kerran viikossa on pyhäkoulu. Janus ja Marina ovat saaneet hyvän kontaktin ihmisiin. He vierailevat kylissä ja nälkäiset saavat leipää. – Jumalan Sanan leipää, kuin limpun matkaansa kotiin vietäväksi.

RUOKAA NÄLKÄISILLE

Niin tärkeää kuin evankeliumi onkin, mutta totta on myös Pelastusarmeijan perustajan William Boothin sanat, että tarvitaan *soppaa, saippuaa ja sielunhoitoa*. Ihminen on kokonaisuus.

Kiitämme edelleen teitä jokaista, joka on ollut mukana auttamassa, antamassa ruokakasseja kyliin. Työ jatkuu, haasteet ovat entistä kovempia. Pelko siitä, kuinka alkavasta talvesta selvitään, näkyy kaikkialla.

Aikaisemmin syksyllä ystävämme surivat, että kuuman ja kuivan kesän jälkeen heillä ei ollut säilöttävää talveksi. Edes sieniä ei ollut. Onneksi niiden muutaman Suomessa olo viikon aikana täällä oli satanut runsaasti. Nyt teitten varsilla istuu vähän väliä sienien myyjä. Jumala on armahtanut, mutta ulkopuolista ruoka-apua edelleen tarvitaan kipeästi.

Lähdemme ensi viikolla pois Ukrainasta. Ajamme ensin Unkariin, Budapestin kupeeseen ja osallistumme Fida-päiville. Viikolla on siellä myös osavastuu puhua yhteydestä. Tämän jälkeen automme nokka kääntyy kohti pohjoista ja tulemme Suomeen.

RUKOUSAIHEITA:

1. Suurin pelko täällä on, että miehiä otetaan ja viedään sotaan. Monen romaniperheen toimeentulo on riippuvainen isästä. Rukoillaan rauhaa Ukrainaan ja yli ymmärryksen käyvää rauhaa sisimpään, tietoa, ettei Jumala jätä koskaan.
2. Lauantaina 26.10. on Mukachevossa pyhäkoulu koulutus. Rukoillaan uusia opettajia, naisille voimaantumista, että he sisäistäisivät tärkeän tehtävänsä kasvattaa omia lapsiaan Jumalan tuntemiseen.
3. Miehiä tulisi mukaan Radvankan kokouksiin. Naiset ja lapset käyvät, mutta miehet ovat kylmiä Jumalan Sanalle.

→ *Pasikassa oli taas pöhinää, kun isolla porukalla naiset kokoontuivat käsityökerhoon. Tällä kerralla aloiteltiin opetella neulomisen perustaitoja.*

← *Nämä kaksostytöt syntyivät viime viikolla, lokakuun puolessa välissä. Hekin saivat Suomessa tehtyt äitiyspakkaukset.*

→ *Oletko tutustunut KARPAATTIEN TIMANTIT- kirjaan? Siinä eri lähetystyöntekijät kertovat hyviä tarinoita, kuinka työ romanien parissa eri Itä-Euroopan maissa ei ole ollut turhaa. Kirjassa on myös Kirsin kirjoittamat tarinat: Sladka tytöstä Ukrainassa ja Jurasta Valkovenäjällä.*

→ *Kirjan on toimittanut Klaus Korhonen.*

→ *Käy tutustumassa*

<https://aikashop.fi/product/2506/karpaattien-timantit>

Syysterveiset sinulle,

Kirsi ja Veikko

Voit olla yhteydessä meihin: kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com

Olemme myös Facebookissa.

Tilinumeroimme: Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite: 12810

